

Maareformist, kolhoosist ja kulakust

Nõukogude Liidu kultuurinseneri Perõškini muljeid ja tähelepanekuid ringreisul Virumaal

„Maareform on teil tõesti hästi läbi wiidud,“ ütles fms Perõškini, Nõukogude Liidu kultuurinsener, kes wiibib koos teiste asjatundjatega juba nädalapäewi Eesti NSW-s, et tutvuda juure agraarpoliitilise ürituse teostamisega meie territooriumil ja vajaduse korral mitte keelduda oma nõuandmisest.

Need tunnustawad sõnad olid ühed esimesed, mida wahetasime fms Perõškiniiga, kes suwtasjes külastada meie lehe toimetust. Kuna fms Perõškini tähelepanekud ja muljed on küllaltki üldiselt huwitawad, siis ei tohiks liiglena tunduda, kui anname allpool edasi mõningad iseloomustawad sõnad meie kõneluselt.

Meie jutujamise peamisteks teemadeks olid maakiinimused. Täiendades oma alulõeldud lauset, awaldab küllaline weelkordsest tait kiitust maareformi teostajatele ja loobab, et need juure töö tegijad ei jää premeerimata. „Sest selliseid töötöölisi ei wõi jätta unarusse. Neid peab ehle tõstetama!“, märgib küllaline.

Sms Perõškini leiab, et meie maareformi teostajad on lähenenud oma ülesannetele auvalt ja teadlikult. Waatamata kiirele ajale wiidi hiigeltöö läbi ladu-
fasti.

Ei jäta meie ka puutumata kolhooside probleemi. Siin tähendab fms Perõškini täiesti siiralt,

et põllumajanduses annab siiski pari-

maid tulemusi kollektiivne süsteem.

Seda just seetõttu, et on võimalik teostada peagu sajaprotsendilist mehhaniseermist. Ikkitalundeis on aga mehhaniseermine seotud talistustega, eriti ilmneb just planeerimisraskusi. Seepärast voolab ta täiel määral kolhoose ja sowhoose. Nõukogude Liidus on praegu ikkimajapidajaid waid waewalt 2 protsenti. Selle protsenti moodustawad wäikesed käsitöölised-maapidajad. Kogemused on tõestanud, et kolhoosiliige elab kangelst paremini kui jeda fündats, teab kui raske töö juures, ikkitalupidaja.

Teatawat wõrrastust awaldas küllaline aga kulaku nime tarwitamise kohta.

Sms Perõškini arwab, et meil kiputakse kurjasti tarwitama kulaku mõistet. Kulak Nõukogude Liidu arusaamade järgi on puhtakujuline küllakurnaja, kes elatub waid wõõra tööjõu eksploatereimisest. Diei on kulak end. Wene faaririigi põl-ludusüsteemi erisumitus, milline tüüp meie territooriumil on wabest erandjuhtum. (Toimetuse märkus: meil lähenewad kulaku mõistele „Põrgupõhja uus wanawanapagana“ Kawal-Antfu taolised suur-maapidajad.) Kuidagi ei saa aga kulakuts nimetada eesti talunikku, kellel on weidi rohkem maad ja 7—8 lehma ning kaks-kolm hobust.

„Mis kulak on selline talunik, kes koos sulajega rühmab tööd teha põllul hommi-kust hilisõhtuni!

Kulak on haawaw sõna ja selle tarwitamisega tuleb olla wägagi ettewaatlik.“

Küsimusele, milline on wuline wähe Eesti ja N.-Liidu taluniku wabel, wastas fms Perõškini: „Teie olete alles noor Nõukogude wabariik. On weel tunda wana korra sugemeid. Kratas tähelepanu, et teil ühed talunikud elawad hästi, teised aga halvasti. Nõukogude Liidus elawad aga kõit enam-wähem ühtlaselt. Wuidugi on teatud erinewused, need on aga tingitud inimestest endast. Kes rohkem ja paremini töötab, es see elab ka paremini. Kuid see erinevus on tingitud ainultki tööst, mitte aga kapitali omamisest. Üldiselt aga Nõukogude Liidu

kolhoosnik-talunik on materiaalselt paremini kindlustatud ja tal ei ole waja tunda muret tulewiku ees.

Wuidugi ei jäta meie juhnst kasutamata, et küsida, mida arwab Nõukogude Liidu agrarolude tundja meie rahwast.

„Eesti rahwas on kultuurne ja wiisakas. Eestlase wastutulelikkust sain tunda kõigjal. Eõbralt rahwas, kes armastab teha tööd.“

Sellega piirdus ka meie kõneluse üldisult huwitaw oja.